

The Manhattan Declaration

Swedish Translation

The official text of the Manhattan Declaration is the copyrighted English version which can be downloaded at the Manhattan Declaration website.

Translations into other languages are provided as a courtesy and may not be exact.

[Manhattan
Declaration.org](http://ManhattanDeclaration.org)

Manhattandeklarationen: Ett upprop till det kristna samvetet

Utkast 20 Oktober, 2009

Utgiven 20 November 2009

INLEDNING

Kristna är arvtagare till en 2000-årig tradition av att förkunna Guds ord, söka rättvisa i våra samhällen, stå emot tyranni, och nå ut med medmänsklighet till fattiga, förtryckta och lidande.

Även om vi till fullo tillstår de brister och tillkortakommanden som kristna institutioner och församlingar haft i alla tider, så gör vi anspråk på arvet från de kristna som försvarade oskyldiga liv genom att rädda bortkastade barn från sophögarna i de romerska städerna och offentligt fördömde kejsardömetets sanktioner av barnamord. Vi minns med vördnad de troende som offrade sina liv genom att stanna i de romerska städerna för att ta hand om de sjuka och döende under pesten, och som tappert dog på arenorna hellre än att förneka sin Herre.

Efter att de barbariska stammarna dragit fram genom Europa, så bevarade kristna kloster inte bara Bibeln utan också västerländsk litteratur och konst. Det var kristna som slogs mot slaveriets ondska. Påvliga påbud under 15 och 1600-talet fördömde slaveri och var först med att bannlysa alla som var involverade i slavhandel, evangeliska kristna i England, ledda av John Wesley och William Wilberforce såg till att slavhandeln upphörde i det landet. Kristna under ledning av Wilberforce skapade också hundratals organisationer för att hjälpa fattiga, fängslade, och barnarbetare som kedjats fast vid maskinerna.

I Europa, utmanade kristna de kungar som gjorde anspråk på gudomlighet och slogs framgångsrikt för att etablera lagar och skapa balans i regeringsmakten, vilket möjliggjorde modern demokrati. Och i Amerika, stod kristna kvinnor i främsta ledet för suffragetterörelsen. De stora korstågen för medborgerliga rättigheter under 1950 och 60-talet leddes av kristna som förkunnade skrifterna och hävdade praktiken i Guds avbild i varje människa oavsett ras, religion, ålder eller klass.

Samma hängivenhet för mänsklig värdighet har fått kristna under det senaste årtiondet att arbeta för att få ett slut på det förråande gisslet med människohandel och sexuellt slaveri, ge barmhärtig vård till AIDS-drabbade i Afrika, och hjälpa till i oräkneliga sammanhang för mänskliga rättigheter – allt från att ordna rent vatten i utvecklingsländer till att ordna bostäder till tiotusentals barn som blivit föräldralösa på grund av krig, sjukdomar och könsdiskriminering.

Precis som de som gått före oss i tron, så är kristna idag kallade att förkunna den dyra nådens evangelium, för att skydda den inneboende värdigheten hos människan och att stå upp för allmänhetens väl. Genom att vara sann mot sin egen kallelse, kallelsen till lärjungeskap, så kan kyrkan genom sina tjänster till andra, ge ett djupgående bidrag till allmänhetens väl.

DEKLARATION

Vi, som ortodoxa, katolska och evangeliska kristna har samlats, med början i New York, den 28 September, 2009, för att göra följande deklARATION, som vi signerar som individer och inte på uppdrag av våra organisationer, utan vi talar till och från våra församlingar.

Vi agerar tillsammans av hörsamhet till den ende sanne Guden, den treenige Guden av helighet och kärlek, som har gjort totalt anspråk på våra liv och genom det anspråket kallar oss med troende i alla åldrar och av alla nationaliteter att söka och försvara det goda hos alla som är hans avbild. Vi lägger fram denna deklARATION i ljuset av den sanning som grundar sig på den heliga skrift, på naturligt mänskligt förstånd (vilket i sig självt, enligt vår åsikt, är gåvan av en välgörande Gud), och den sanna naturen hos människan. Vi kallar alla människor med god vilja, troende såväl som icke-troende, att

noggrant överväga och kritiskt reflektera över de ämnen vi tar upp, då vi, som Paulus, anförtror denna uppmaning till allas samvete i Guds åsyn.

Även om hela vidden av den kristna oron över moralen, inklusive en särskild oro för de fattiga och sårbara, kräver vår uppmärksamhet, så är vi särskilt oroade över att ofödda, handikappade och äldre är allvarligt hotade i vårt land idag. Att den äktenskapliga institutionen som redan är hotad av promiskuitet, otrohet och skilsmässa är i fara och definieras om för att anpassas till moderna ideologier, att religionsfrihet och samvetets röst är i allvarlig fara från de som kan tänkas använda tvångsmedel för att tvinga troende människor att överge sina djupaste övertygelser.

Då det mänskliga livets okränkbarhet, äktenskapets värdighet som ett förbund mellan man och hustru, och samvetets frihet och religion är fundamentala principer för rättvisa och allmänhetens väl, så är vi bundna av vår kristna tro att tala och agera i dess försvar. I denna deklaration bekräftar vi: 1) Den djupa, medfödda, och jämlika värdigheten hos varje människa som en varelse som skapats till Guds avbild, med medfödda rättigheter till jämlik värdighet och liv. 2) Äktenskapet som ett äktenskapligt förbund mellan man och kvinna, föreskriven av Gud från skapelsens början, och historiskt sett ansedd av troende och icke-troende som den mest grundläggande institutionen i samhället och, 3) Religiös frihet, som grundar sig på Guds väsen, Kristi exempel, och den medfödda friheten och värdigheten hos människor som skapats till Guds avbild.

Vi är kristna som har gått samman över historiska gränser av kyrkliga skillnader för att bekräfta vår rätt—och, ännu viktigare, att omfamna vår skyldighet—att tala och agera till dessa sanningars försvar. Vi lovar varandra, och våra troende kamrater, att ingen kraft på jorden, såväl kulturell eller politisk, kommer att skrämja oss till tystnad eller passivitet. Det är vår uppgift att till fullo förkunna vår herre och frälsare Jesus Kristus evangelium, i tid och otid. Må Gud hjälpa oss att inte misslyckas med denna uppgift.

LIVET

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Första Mosebok 1:28

Jag har kommit, för att de skola hava liv och hava över nog. Johannes 10:10

Även om den offentliga känslan har gått i en riktning för liv, så noterar vi med sorg att ideologier för aborter har övertaget i vår regering idag. Många i den nuvarande regeringen vill göra aborter lagliga vid alla skeden i fostrets utveckling, och vill tillhandahålla aborter på skattebetalarnas bekostnad. En majoritet i kongressens båda kammare är för abort. Högsta Domstolen, (The Supreme Court), vars skamliga domslut 1973 i målet *Roe mot Wade* avlägsnade det lagliga skyddet för ofödda, och fortsätter att hantera valfria aborter som en fundamental konstitutionell rättighet, trots att den har konstaterat att det är tillåtet enligt konstitutionen att ha vissa begränsningar för aborter. Presidenten säger att han vill minska "behovet" av aborter—ett berömvärt mål. Men han har också lovat att göra aborter mer lättillgängliga genom att ta bort lagar som förbjuder regeringsfinansiering, krav på väntetidsperioder för kvinnor som vill göra abort, och meddelande till föräldrar om aborter som genomförs på minderåriga. Avlägsnandet av dessa viktiga och effektiva lagar för liv kan med största sannolikhet inte förväntas göra något annat än att väsentligt öka antalet aborter varpå livet hos oräkneliga barn kvävs innan födseln. Vårt engagemang för livets okränkbarhet är inte en fråga om partilojalitet, för vi inser att under de trettiosex åren sedan *Roe mot Wade*, så har valda representanter från bägge de stora partierna varit delaktiga i att ge legala sanktioner till det som Påve Johannes Paulus II beskrev som "dödens kultur". Vi kallar alla tjänstemän i vårt land, valda och utsedda, att skydda och tjäna varje medlem av vårt samhälle, inklusive de mest marginaliserade, röstlösa, och sårbara bland oss.

En dödens kultur kommer oundvikligen att förbilliga livet i alla dess skeden och tillstånd genom att befrämja tron att liv som inte är perfekta, omogna eller obekväma går att förkasta. Så som förutspåts av många förutseende personer, så har det förbilligande av liv som startade med aborter nu metastaserats. Till exempel, så befrämjas förstörande forskning på mänskliga embryon och dess offentliga finansiering i vetenskapens namn

och med skälet att skapa behandlingar och botemedel för sjukdomar och skador. Presidenten och många i kongressen förordar en utökning av embryoforskning till att inkludera skattebetalarfinansierad så kallad "terapeutisk kloning". Detta skulle resultera i en industriell massproduktion av mänskliga embryon som ska dödas för ändamålet att producera genetiskt skräddarsydda stamcellslinjer och vävnader. I den andra änden av livet, så hotar en växande kraftfull rörelse livet på sårbara äldre och handikappade personer, genom att förespråka assisterade självmord och "frivillig" dödshjälp. Rashygieniska begrepp som doktrinen *lebensunwertes Leben* ("liv oförtjänt av liv") fördes först fram på 1920-talet av intellektuella i de elitistiska salongerna i Amerika och Europa. Längre begravda i vanära efter mitten av 1900-talet, så har de nu återuppstått ur graven. Den enda skillnaden är att nu är rashygienisternas doktrin maskerad med ord som "frihet", "självständighet" och "valfrihet".

Vi kommer att vara samlade och oförtröttliga i våra ansträngningar att ta tillbaka den licens att döda som började med att vi övergav de ofödda till abort. Vi kommer att arbeta, så som vi alltid arbetat, att ge stöd, tröst, och vård till gravida kvinnor i nöd och till de som har blivit offer för abort, även fast vi står fast beslutna emot den korrupta och nedvärderande uppfattningen att det på något sätt kan vara i en kvinnas bästa intresse att delta i ett medvetet dödande av sitt ofödda barn. Vårt budskap är, och kommer alltid att vara, att det rättfärdiga, humana och sanna kristna svaret på problematiska graviditeter är att vi alla älskar och vårdar både moder och barn.

Ett sant profetiskt kristet vittne kommer ihärdigt att kalla de som har anförtrotts med temporär makt att uppfylla regeringens första ansvar, att skydda de svaga och sårbara mot våldsamma attacker, och att göra så utan favorisering, partiskhet eller diskriminering. Bibeln föreskriver att vi ska försvara de som inte kan försvara sig själva, och att tala åt de som inte själva kan föra sin talan. Så därför försvarar och talar vi för de ofödda, de handikappade och de beroende. Vad Bibeln och förnuftets ljus gör klart, måste vi göra klart. Vi måste vara villiga att försvara, även med risk och kostnad för oss själva och våra institutioner, våra bröders och systrars liv i varje stadie av utveckling och under alla omständigheter.

Vår oro är inte begränsad till vårt eget land. Runt om i världen, så bevittnar vi folkmord och "etnisk rensning", misslyckandet att hjälpa de som lider som oskyldiga offer i krig, försummandet och vanvården av barn, utnyttjandet av sårbara arbetare, den sexuella människohandeln med flickor och unga kvinnor, övergivandet av äldre, rasförtryck och diskriminering, förföljelsen av troende inom alla religioner, och misslyckandet med att ta de steg som behövs för att stoppa spridningen av förebyggbara sjukdomar så som AIDS. Vi anser att dessa parodier flödar från samma förlust av känslan för värdighet för människan och okränkbarheten hos mänskligt liv som det som driver abortindustrin och rörelser för assisterade självmord, dödshjälp, och mänsklig kloning för biomedicinsk forskning. Och därför är vårt, som det måste vara, en ständigt sann etik baserad på kärlek och liv för alla människor i alla sammanhang.

ÄKTENSKAP

Då sade mannen: »Ja, denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta maninna, ty av man är hon tagen.» Fördenskull skall en man övergiva sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de skola varda ett kött. Första Mosebok 2:23-24

Den hemlighet som ligger häri är stor; jag säger detta med tanke på Kristus och församlingen Dock gäller också om eder att var och en skall älska sin hustru såsom sig själv; men hustrun å sin sida skall visa sin man vörndnad. Efesierbrevet 5:32-33

I skriften, så är skapandet av man och kvinna, och deras förening i ett kött som man och hustru, kronan i Guds skapelse. I spridningen av liv och uppfostran av barn, så ges män och kvinnor sammanlänkade som man och hustru den stora äran att bli partners med Gud själv. Äktenskapet är därför, den första institutionen i de mänskliga församlingen—det är verkligen den institution som alla andra mänskliga institutioner har sin grund i. I den kristna traditionen så refererar vi till giftermålet som "det heliga äktenskapet" för att visa på det faktum att det är en institution instiftad av Gud, och välsignat av Kristus med hans medverkan vid ett bröllop i Kana i Gallileen. I Bibeln, så

välsignar och håller Gud äktenskapet högst av allt.

Stor mänsklig erfarenhet bekräftar att äktenskapet är den ursprungliga och viktigaste institutionen för att upprätthålla hälsa, utbildning, och välfärd för alla människor i ett samhälle. Där äktenskapet helgas, och där det finns en blomstrande äktenskapskultur, så gynnas alla—makarna själva, deras barn, församlingarna och samhällena där de bor. Där äktenskapskulturen börjar erodera, så börjar snabbt sociala sjukdomar av alla slag manifesteras sig. Tyvärr, så har vi över de senaste årtiondena sett en allvarlig erosion av äktenskapskulturen i vårt eget land. Kanske är den mest talande—och alarmerande—signalen på detta, antalet utomäktenskapliga födslar. För knappt femtio år sen, så var den under 5 procent. Idag är den över 40 procent. Vårt samhälle—och särskilt dess fattigaste och mest sårbara delar, där antalet utomäktenskapliga födslar är mycket högre än till och med det nationella genomsnittet—betalar ett enormt pris i form av ungdomsbrottslighet, drogmissbruk, brottslighet, fängslande, hopplöshet och förtvivlan. Andra signaler är utbredd ickeäktenskapligt sexuellt samboende och ett förödande högt antal skilsmässor.

Vi erkänner med sorg att kristna och våra institutioner alltför ofta har misslyckats skandalöst med att upprätthålla den äktenskapliga institutionen och visa den sanna meningen med äktenskapet för världen. I den grad som vi alltför enkelt omfamnat skilsmässokulturen och förblivit tysta om socialt beteende som underminerar äktenskapets värdighet så ångrar vi oss, och kallar alla kristna att göra detsamma.

För att stärka familjer, så måste vi sluta glorifiera promiskuitet och otrohet och återupprätta en känsla av djupgående skönhet, mystik och helighet för trogen äktenskaplig kärlek bland vårt folk. Vi måste reformera obetänksamma riktlinjer som bidrar till ett försvagande av den äktenskapliga institutionen, inklusive den misskrediterade tanken med ensidiga skilsmässor. Vi måste arbeta i de juridiska, kulturella och religiösa domänerna för att ge unga människor en sund förståelse för vad äktenskapet är, vad det kräver, och varför det är värt det engagemang och offer som trogna makar gör.

Driften att definiera om äktenskapet för att erkänna samkönade relationer och relationer med flera partners är ett symptom snarare än orsaken till erosionen av äktenskapskulturen. Den visar på en brist på förståelse för äktenskapets mening så som den förkroppsligas i våra civila och religiösa lagar och i den filosofiska tradition som bidrar till att forma lagen. Men det är kritiskt att stå emot denna drift, för att vika sig för den vore att överge möjligheten till att återskapa en sund förståelse för äktenskapet och, med den, hoppet att återuppbygga en hälsosam äktenskapskultur. Det skulle befästa en falsk och destruktiv tro på att äktenskapet bara handlar om romantik och annan vuxen tillfredsställelse, och inte på något medfött sätt, om fortplantning och den unika karaktär och värde i handling och relationer som formas av dess lämplighet för skapande, främjande och skydd av liv. I makars samhörighet och uppfostran av barn (som, varandes gåvor från Gud, är frukten av deras föräldrars äktenskapliga kärlek), så upptäcker vi de djupgående anledningarna till och fördelarna med det äktenskapliga förbundet.

Vi tillstår att det finns de som är lagda åt homosexuella och polyamorösa beteenden och relationer, precis som det finns de som är lagda åt andra typer av omoraliskt beteende. Vi har medlidande med de som är lagda åt det hållet, vi respekterar dem som människor med djupgående, medfödd och jämlik värdighet, och vi hedrar de män och kvinnor som strävar, ofta utan någon större hjälp, för att motstå frestelsen att vika sig för begär som de, lika väl som vi, anser som perversa. Vi står bredvid dem, även när de vacklar. Vi, lika väl som de, är syndare som har kommit till korta med Guds intentioner för våra liv. Vi, lika väl som de, är i ständigt behov av Guds tålmod, kärlek och förlåtelse. Vi kallar hela den kristna församlingen till att stå emot sexuell omoral, och på samma gång avstå från nedvärderande fördömanden av de som viker sig för den. Vårt avståndstagande från synd, även om den är viljestark, får aldrig bli ett avståndstagande från syndare. Därför att varje syndare, oavsett synden, är älskad av sin Gud, som inte söker vår förgörelse utan snarare omvändelse av våra hjärtan. Jesus kallar alla som inte vandrar på dygdens väg till "en mera förträfflig väg". Som hans lärjungar så sträcker vi ut vår hand i kärlek och hjälper alla som hör kallelsen och vill svara på den.

Vi tillstår också att det finns uppriktiga människor som inte håller med oss, och Bibelns lära och den kristna traditionen, rörande frågor om sexuell moral och äktenskapets natur. Några som går in i samkönade och polyamorösa relationer anser utan tvekan att deras förbund är sant äktenskapliga. Det de dock inte förstår, är att äktenskapet möjliggörs genom den sexuella komplementariteten hos man och kvinna, och att det omfattande, delandet av livet på flera nivåer som äktenskapet innebär inkluderar kroppslig förening av den sort som förenar man och hustru biologiskt som en reproducerande enhet. Detta är därför att kroppen inte blott är ett yttre instrument för människan, utan verkligen del av människans personliga verklighet. Människor är inte bara ett centrum för medvetande eller känsla eller sinne, eller ande som bebor opersonliga kroppar. Människan är en dynamisk enhet bestående av kropp, sinne och ande. Äktenskap är vad en man och en kvinna åstadkommer när de, försakar alla andra och förbinder sig till ett livslångt engagemang, de hittar en samhörighet i varje del av sin person—den biologiska, den känslomässiga, den dispositionala, den rationella, den spirituella—ett engagemang som förseglas, fullbordas och förverkligas genom kärleksfullt sexuellt umgänge där makarna blir ett kött, inte på blott ett metaforiskt sätt, utan genom att tillsammans uppfylla fortplantningens beteendevillkor. Det är därför som det i den kristna traditionen och historiskt i västerländsk lag, inte går att upplösa eller upphäva fullbordade äktenskap på grund av infertilitet, även om den äktenskapliga relationens natur är formad och strukturerad av sin medfödda inriktning mot fortplantningens väl.

Vi förstår att många av våra landsmän, inklusive en del kristna, tror att den historiska definitionen av äktenskap som ett förbund mellan en man och en kvinna är ett förnekande av jämlikhet och medborgerliga rättigheter. De undrar vad de ska ge som svar på de argument som försäkrar dem om att inget kommer att hända dem eller någon om samhällets lagar skulle samtycka till att två män eller två kvinnor som lever tillsammans i ett sexuellt partnerskap får statusen "gifta" Det skulle ju, trots allt, inte påverka deras egna äktenskap, eller hur? När man tittar närmare på det, så håller inte argumentet att en lag som styr över en typ av äktenskap inte skulle påverka en annan

typ. Skulle det bevisa någonting, skulle det bevisa alldeles för mycket, antagandet att en uppsättning äktenskapsrelationer inte påverkar en annan typ skulle inte bara argumentera för samkönade äktenskap, det skulle kunna likställa polyamorösa partnerskap, polygama hushåll, till och med vuxna bröder, systrar, eller bröder och systrar som lever i incestuösa förhållanden. Ska dessa, som ett exempel på jämställdhet eller medborgerliga rättigheter, erkännas som lagliga äktenskap, och skulle det inte ha några effekter på andra relationer? Nej, sanningen är den att äktenskapet inte är något abstrakt eller neutralt som lagen kan definiera och omdefiniera för göra de som är mäktiga och inflytelserika nöjda.

Ingen har en medborgerlig rättighet att få en icke-äktenskaplig relation behandlad som ett äktenskap. Äktenskapet är en objektiv realitet—ett förbund mellan man och hustru—som det är lagens uppgift att erkänna och stödja för rättvisans skull och allmänhetens väl. Om den misslyckas med det, så följs det av genuina sociala skador. För det första, riskeras den religiösa friheten för dem där detta är en samvetsfråga. För det andra, föräldrars rättigheter missbrukas då hemkunskaps och sexualundervisningen i skolorna används för att lära barn att en bildad uppfattning erkänner "äktenskapliga" sexuella partnerskap som många föräldrar anser vara icke-äktenskapliga och omoraliska. För det tredje, allmänhetens väl i det civila samhället skadas när lagen själv, i dess mest kritiska pedagogiska funktion, blir ett verktyg för att erodera en sund uppfattning om äktenskapet på vilket en välmående äktenskapskultur i alla samhällen vilar på. Tyvärr, så är vi idag långt ifrån att ha en välmående äktenskapskultur, Men om vi ska påbörja den väldigt viktiga processen att reformera våra lagar och seder för att återuppbygga en sådan kultur, så är det sista vi har råd med att omdefiniera äktenskapet på ett sånt sätt att våra lagar inbegriper en falsk kungörelse om vad äktenskapet innebär.

Och därför så är det av *kärlek* (inte av "ovilja") och klok *oro för allmänhetens väl* (inte av "fördomar"), som vi förbinder oss att arbeta oupphörligen för att bevara den lagliga definitionen som ett förbund mellan en man och en kvinna och för att återuppbygga äktenskapskulturen. Hur kan vi, som kristna, agera annorlunda? Bibeln lär oss att äktenskapet är en central del i Guds skapelseförbund. Sannerligen, så speglar

förbundet mellan man och hustru bandet mellan Kristus och hans kyrka. Och därför, precis som Kristus var villig, av kärlek, att ge sig själv till kyrkan i ett fullständigt offer, så är vi villiga, kärleksfullt, att göra alla de offer som behövs av oss för den ovärderliga skatt som äktenskapet är.

RELIGIÖS FRIHET

Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de ödmjuka Han har sänt mig till att läka dem som hava ett förkrossat hjärta, till att predika frihet för de fångna och förlossning för de bundna Jesaja 61:1

Så given då kejsaren vad kejsaren tillhör, och Gud vad Gud tillhör Matteus 22:21

Kampen för religiös frihet genom århundradena har varit lång och svår, men det är inte en ny idé eller utveckling. Den religiösa frihetens natur baseras på karaktären hos Gud Fader själv, Den Gud som är mest känd genom Jesus Kristus liv och arbete. Beslutna att troget följa Jesus genom liv och död, så appellerade de tidiga kristna till det sätt på vilket förkroppsligandet hade skett: "Sände Gud, Kristus, som några antar som en tyrann som svingade rädsla och skräck? Inte det, utan i fromhet och ödmjukhet..., för tvång är inte ett av Guds attribut" (Brevet till Diognetus 7.3-4) Därför har rätten till religiös frihet sin grund i Kristus eget exempel och i själva den värdighet hos människan som skapades till Guds avbild—en värdighet, så som våra grundare förkunnade, medfödd hos varje människa, igenkännbar av alla i utövandet av sunt förnuft

Kristna erkänner att endast Gud är herre över samvetet. Immunitet från religiöst tvång är hörnstenen i ett otvunget samvete. Ingen skall övertalas till att omfamna en religion mot sin vilja, inte heller ska troende personer förbjudas att tillbe Gud enligt vad samvetet föreskriver eller att fritt och offentligt uttrycka sina djupaste religiösa övertygelser. Det som är sant för individer gäller också för religiösa församlingar.

Det är ironiskt att vi idag hävdar rätten att döda ofödda, åldrade och handikappade och

också en rätt att begå omoraliska sexuella handlingar, och även en rätt att få relationer baserade på sådana handlingar erkända och välsignade av lagen—sådana personer som hävdar dessa "rättigheter" står väldigt ofta i första ledet bland de som trampar på andras frihet att uttrycka sina religiösa och moraliska åtaganden till livets okränkbarhet och värdigheten i äktenskapet som det kyrkliga förbundet mellan man och hustru.

Vi ser detta, till exempel, i ansträngningarna att försvaga eller eliminera samvetsklausuler, och därigenom tvinga institutioner för liv (inklusive sjukhus och kliniker med religiös anknytning), och läkare, kirurger, sköterskor och annan sjukvårdspersonal för liv, att remittera till abort och, i vissa fall, även att utföra eller delta i aborter. Vi ser det i användandet av antidiskrimineringslagar för att tvinga religiösa institutioner, företag och tjänsteleverantörer av olika slag att genomföra aktiviteter som de bedömer som djupt omoraliska eller upphöra med sin verksamhet. Efter det juridiska införandet av "samkönade äktenskap" i Massachusetts, till exempel, så valde katolska välgörenhetsorganisationer att avsluta sitt århundradelånga arbete med att hjälpa till att placera föräldralösa barn i goda hem hellre än att följa det lagliga uppdraget att placera barn i samkönade hushåll i strid med den katolska moraluppfattningen. I New Jersey, efter att en kvasi-äktenskaplig "civila förbunds" plan etablerats, framtogs en metodistinstitution sina skattelättnader när de, som en följd av det religiösa samvetet, nekade till att upplåta en anläggning de ägde och skötte till ceremonier som välsignade homosexuella förbund. I Kanada och i vissa Europeiska länder, så har kristna präster åtalats för att ha predikat bibliska normer mot homosexualitet. Nya hatbrottsrelaterade lagar i Amerika ökar faran för samma hantering här.

Under de senaste årtiondena har en ökande mängd rättsfall gått i linje med en nedgång i respekten för religiösa värderingar i media, akademiska kretsar och politiskt ledarskap, vilket resulterat i restriktioner för det fria utövandet av religion. Vi ser detta som en illavarslande utveckling, inte bara för att det är ett hot mot den individuella friheten som garanteras för varje person, oavsett hans eller hennes tro, utan för att denna trend också hotar den allmänna välfärden och den frihetskultur som vårt system med republikanska regeringar är grundat på. Begränsningar i samvetets frihet eller

möjligheten att anställa människor med sin egen tro eller samvetsgrann moralisk övertygelse till religiösa institutioner, till exempel, underminerar livskraften hos de mellanliggande strukturerna i samhället, den livsviktiga bufferten gentemot statens överdrivna auktoritet, vilket resulterar i det mjuka envælde som Tocqueville så profetiskt varnade för.¹ Sönderfallet av det civila samhället är inledningen till tyranni.

Som kristna, så tar vi de bibliska förmaningarna om att respektera och lyda de som har makten på allvar. Vi tror på lagar och på rättssäkerhet. Vi tillstår plikten att följa lagen oavsett om vi råkar tycka om den eller inte, om inte lagarna är djupt orättvisa eller kräver att de som utsätts för dem måste utföra något orättvist eller på annat sätt omoraliskt. Det bibliska ändamålet med lagar är att upprätthålla ordning och åstadkomma rättvisa för allmänhetens väl, men lagar som är orättvisa—och särskilt lagar vars innebörd tvingar medborgare att göra sådant som är orättvist—underminerar allmänhetens väl, istället för att tjäna det.

Ända tillbaka till kyrkans första dagar, så har kristna vägrat att kompromissa med förkunnandet av evangeliet. I Apostlagärningarna 4, så beordrades Petrus och Johannes att sluta predika. Deras svar var "Om det är rätt inför Gud att vi hörsamma eder mer än Gud, därom mån I själva döma, vi för vår del kunna icke underlåta att tala vad vi hava sett och hört." Genom århundradena, så har kristendomen lärt ut att civil olydnad inte bara är tillåtet, utan även nödvändigt ibland. Det finns inte ett mer värtaligt försvar för rättigheterna och skyldigheterna hos det kristna samvetet än det som Martin Luther King Jr, ger i sitt *Letter from a Birmingham Jail*. Skrivet ur ett uttryckligt kristet perspektiv, och med citat av kristna författare som Augustine och Aquinas, lär King oss att rättvisa lagar höjer och förädlar människan eftersom de har sina rötter i de moraliska lagar vars främsta källa är Gud Fader själv. Orättvisa lagar degraderar människan. Eftersom de inte kan åberopa någon makt bortom ren mänsklig vilja, så saknar de all kraft att fastna i samvetet. Kings vilja att gå i fängelse, hellre än att följa lagliga orättvisor, var exemplariskt och inspirerande.

Eftersom vi hedrar rättvisa och allmänhetens väl, så kan vi inte följa något påbud vars

innebörd tvingar våra institutioner att delta i aborter, embryo-förstörande forskning, assisterade självmord och dödshjälp, eller andra handlingar mot liv, vi kommer heller inte att böja oss för någon regel vars innebörd tvingar oss att välsigna omoraliska sexuella partnerskap, behandla dem som äktenskap eller motsvarande, eller avhålla oss från att förkunna sanningen, som vi ser den, om moral och omoral och äktenskapet och familjen. Vi kommer till fullo och utan agg att givna till kejsaren vad kejsaren tillhör, men under inga omständigheter lämna till kejsaren vad till Gud tillhör.

BEREDNINGSGRUPPEN

Robert George

Professor, McCormick Professor i rättsvetenskap, Princeton University

Timothy George

Professor, Beeson Divinity School, Samford University

Chuck Colson

Grundare, Chuck Colson's Center för kristen världsåskådning(Lansdowne, VA)

¹Alexis de Toqueville, *Democracy in America*

Copyright 2009 Charles Colson, Robert George, Timothy George